

V roce 2019

nám dostavěli protipovodňovou stěnu, aby budova klubu byla stěnou také chráněna a nebyla její součástí, což dosud byla. A nemusela by tuhle roli dlouho unést.

My veslaři jsme si touto akcí zpestřili jarní trénink. Nějak nám to všechno rychle uteklo a než jsme se probrali, šup a přístup k platu byl rozkopán. Jediné co se ještě dalo zachránit, bylo přenést lodě na bezpečné místo a tam vybudovat provizorní plato. Jinak jsme měli po tréninku a to jsme ještě netušili, že přijde doba, kdy nebude rozkopáno nic, a stejně nebudeme moci trénovat. Tak teď jsme to ještě zachránili, ovšem trochu to bylo jako v Kocourkově. No řekněme, že to bylo spojeno s posilováním a s tužením kolektivu. A to se celkem zadařilo.

Spolupracovali všichni, kdo měl ruce a nohy. Možná to tak na obrázku úplně nevypadá, ale do té jámy se všichni nevešli, měli pak úkoly jinde. A lodě bydlely dočasně tady.

V tomto roce obdržel z rukou předsedy čestné uznání za zásluhy o veslařský sport Zdeněk Krejza. Již jsme se v dřívějším povídání zmiňovali o jeho činnosti v KVM, tady předseda svazu ocenil i Zdeňkovo dlouholeté a výborné moderování na všech důležitých závodech ČVS. O všech závodnících vždy věděl a napráskal – všechno a bylo to velmi zajímavé a hlavně také poučné ☺

Pan Jaroslav Polák si své vyznamenání ze zdravotních důvodů nemohl převzít osobně, ale jako kdyby tam byl , vše jsme za něj převzali a předali mu s patřičnou gratulací. Jarda byl předsedou oddílu KVM, předsedou oblasti Labe a v 70. letech působil téměř 15 let i v ČVS a i tady okusil předsednický post. A jak je vidět na fotce, také závodníkem tělem i duší – dokud to zdravíčko dovolilo.

Takhle jsem to za Jardu převzala z rukou předsedy ČVS (2019) Dušana Macháčka. To jen pro dokreslení důstojnosti tohoto ocenění. Zdeněk to měl vše pod kontrolou.

Je přece logické, že kdo byl v loňském roce na stupních vítězů na Mistrovství republiky, měl by být mezi nejlepšími sportovci Mělnicka za předchozí rok. A taky že to tak bylo. Takže zleva stojí Honzík Valsa, Karel Novotný, Matyáš Novotný a Matěj Muška.

V tomto roce se nám po mnoha a mnoha letech podařilo dokončit stavbu nové loděnice KVM. Dlouho byla rozestavěná, přesto jsme provizorium využívali, jak se dalo, ale.....

Za sebe si dovolím říci skvost, nádhera. Moc hezké.

A jak to bylo s výsledky na M ČR ? Tady jsou medailisté za rok 2019
Za výsledky stojí trenéři : Zdeněk Krejza, Martina Martincová, Jan Tislický

3. místo mladší žákyně Jana Ráčková

1. místo mladší žáci David Kápička

1. místo starší žákyně Zuzana Kulíková, Alena Daňková, René Nováková (+společensví Štětí)

3.místo starší žáci skif/14 Jakub Odstrčil

1.místo vložený závod 8+mix starší žci a žky Matěj Muška, Alena Daňková, René Nováková (+společensví Štětí), Milan Ráček, Jakub Odstrčil, Jan Valsa, korm. Zuzana Kulíková

2. místo 8+ juniorky Natálie Odstrčilová (+ společenství)

2. místo 2 - juniorky Natálie Odstrčilová (+ společenství Třeboň) hostování Blesk Praha, reprezentace

Myslím, že sem se teď moc hodí příspěvek od Martiny Martinové, i když je napsán až v letošním roce 140. výročí KVM 1881

Ahoj,

jako trenérka žactva se nebudu věnovat všem těm skvělým výsledkům, které se zadařilo dokázat, to si přečtete v ročenkách ☺.

Za 16 let práce s mládeží jsem zažila v klubu čas veleúspěchů, ale i období, kdy se příliš nedařilo ... jak se říká, vše jde v sinusoidách a čas hojnosti střídá čas „strádání“. Hlavní je se z toho ale nepo ... a jít dál a pokračovat v tom, co má smysl.

V současné době není sice úsilí žactva na mistrovských závodech oceňováno medailemi, ale dle mne není třeba si zoufat a dívat se na věc černě, protože v takovém klubu, jakým KVM je, nejde zdaleka jen o sportovní výsledky. Já rozhodně flintu do žita neházím, protože vidím, jak na sobě každý po svém pracuje a dospívá k tomu, co je důležité. Ke všemu ne každý chce a potřebuje vyhrávat, někdo je prostě jen rád v prostředí, jaké mu klub poskytuje ... a i přesto, že nevozí první místa, neznamená, že je méněcenným členem KVM. Pro mě je důležitý přístup a to ostatní vždycky přijde, pokud to přijít má.

KVM jako druhý nejstarší klub v zemi má velikou tradici a hlavní je, aby v této tradici pokračovaly další a další generace, i když se třeba zrovna nedaří dle představ. Kromě cenných kovů je totiž to důležité, že to v klubu stále žije a že jsme dobrá parta, že se zde přispívá k tomu, aby se z dětí stávali kvalitní jedinci nejen ve sportu ale hlavně v životě.

Těší mě, když potkám bývalého svěřence nebo svěřenkyni a mohu si říct ... je to fajn člověk a věřím, že je to i díky tomu, že život v klubu je pomohl správně nasměrovat.

Také mě těší, že svěřenci, kteří odešli díky svým sportovním kvalitám tzv. za lepším, se ke KVM stále hrdě hlásí a rádi se za námi vracejí, když mají příležitost. Je super slyšet chválu, na to jací jsou, od jejich nových trenérů. Je super, že jim úspěch nestoupl do hlavy a pokaždé rádi pokecají na břehu. Sleduji jejich sportovní zdary a třeba i nezdary a honí se mi hlavou, jak začínali a co všechno jsme spolu zažili ... a že toho bylo opravdu hodně ... a u některých by člověka ani nenapadlo, že to jednou dotáhnou až třeba do Dukly ☺.

Těší mě ale i to, že ti, kteří se sportu už nevěnují, přijdou do klubu zavzpomínat a pochlubit se, jak se jim daří v osobním životě.

A nejvíc mě těší, že některým z nich není další osud klubu lhostejný a vracejí se pomoci s nováčky nebo s chodem klubu v jiných oblastech.

Pro klub tedy není to hlavní, kolik medailí a šerp kdo získal, ale to, že se sem lidi rádi vracejí a pokračují tak v jeho tradici.

Klub tu byl, je a bude ... a je na nás, jak si to v něm uděláme a jak mu pomůžeme přetrvat minimálně dalších 140 let.

Martina

A že má Martinka pravdu, o tom svědčí jedna velmi početná kategorie, která v KVM je už ale hodně let.

Jsou to veteráni, jinak masters. Za tuto kategorii lze startovat od 27 let a horní hranice není nijak ohraničena. Nutno podotknout, že právě v roce 2019 vyhráli naši pánové osmu ve společenství s pány z Moravy a nejstaršímu závodníkovi na této lodi bylo 90 let. Co, že to vyhráli? World Rowing Masters Regatta - což je považováno za neoficiální mistrovství světa v této kategorii. Jelo se v Maďarsku ve Velence.

Zleva 3. Míla Sojka, 4. Pepa Vondrouš a 6. Vlád'a Šnajdr

Jenže vtip je v tom, že masters v klubu sice stále závodí, ale také stále pracují. Bez nich by se často chod veslařského klubu neobešel. A opět důkaz o pravdivosti Martinčiných slov.

Všichni totiž chodíme do klubu. Už tohle slovo mnohé napovídá.

Ty odpracované a odtrenéované a odfunkcionážené hodiny pro klub by asi nikdo za ty roky nespočítal. Ještě se k této kategorii, a nejen k jejím úspěchům, vrátíme.